

Dr. H.F. Kohlbrugge: God heeft macht over alle plagen (1)

Auteur: Dr. H.F. Kohlbrugge (1803-1875)
Tekst: Openb. 16 : 9 (midden) – *Die macht heeft over deze plagen.*
Bron: Drie leerredenen over Johannes 1 : 29, Openbaring 16 : 9 en Hosea 11 : 8,9
Thema: God, ook in tegenspoed Vader der gelovigen (1)
Datum: 21 oktober 1849 (Elberfeld), ten tijde der heersende cholera

De pest, ook wel cholera genoemd, heeft onze stad nog niet verlaten. Tot op heden heeft de slaande engel nog niet het bevel ontvangen om het zwaard in de schede te steken. Wel heeft het de barmhartige God behaagd, ons gebed boven bidden en denken te verhoren. Het is ons door Zijn onuitsprekelijke goedertierenheid vergund, Zijn heilige tempel weer te aanschouwen. We hebben allen overvloedig reden om onze Heere en God het dankoffer te brengen, omdat Hij ons tot op heden niet gedaan heeft naar onze zonden. Het is de goedertierenheid van de Heere, dat wij niet allen geheel vernield zijn. Met een dankbaar hart kunnen wij allen zeggen: *‘Zijn barmhartigheden hebben geen einde, zij zijn allen morgen nieuw, Uw trouw is groot.’* (Klaagl. 3 : 22,23)

Psalm 91 is voor de meesten van u in vervulling gegaan. Velen van ons hebben niet tevergeefs hun bovendorpels en de beide deurposten met het bloed van Christus bestreken. Velen van ons hebben door geloof en gebed zich de plaag, of de vrees voor de plaag van het lijf gehouden, alsook de dood die hen bedreigde. Anderen mogen de Heere dankzeggen, dat het bij een paar inwendige of uitwendige slagen bleef. De Heere wierp wel neder, maar richtte ook weer op. Deze en gene ervaart het juist in deze dagen levendiger dan ooit, wat het zeggen wil, en welke troost het in zich heeft, te kunnen uitspreken: *‘De HEERE is mijn Deel, zegt mijn ziel, daarom zal ik op Hem hopen.’* (Klaagl. 3 : 24) Op anderen bleef, wat de slaande engel uitrichtte toch niet zonder uitwerking. Hier en daar keerde er toch een tot zichzelf in, en riep in verbrijzeling uit: *‘Ik ben verloren! wat moet ik doen om zalig te worden?’* De troost die de Heere ons de vorige zondag gaf, opende ons de ogen om te zien op het Lam Gods, de Drager van de zonde der wereld. 1)

Welaan, weer zijn we een nieuwe week ingegaan, wij zoeken naar troost. Wij dorsten opnieuw naar een woord uit de mond van de Heere om met geloofsmoed in de nieuwe week aan te houden om nieuwe ontferming, beschutting, bescherming en bewaring. Welk woord hebben wij het meeste nodig? Ik denk wel een zodanig woord, waarbij wij van de plaag afzien, en naar de Heere opzien. Want wanneer we dat doen, vallen we

de Heere in de armen, zó als we zijn. Dan laten we de plaag niet overheersen of scheiding maken tussen ons en de Heere, maar wij schuilen bij en in de Heere. Dan staat de Heere tussen ons en de plaag. Dit woord breng ik u uit de Openbaring van Johannes ,hoofdstuk 16 vers 9m: *'Die macht heeft over deze plagen.'* Dit keer bespreek ik de woorden buiten hun samenhang, omdat het mij erom te doen is, dat juist deze woorden u, mijn geliefden, tot een machtige troost en tot versterking van uw hart mogen strekken. Bovenal dat ze in deze dagen in uw hart leven, en ge uw hoofden opwaarts heft tot de Heere, Die allen die tot Hem de toevlucht nemen, tot schild en bescherming wil zijn.

Er wordt in ons hoofdstuk over allerlei plagen gesproken. Het zijn merendeels soortgelijke plagen als Egypteland getroffen hebben, toen Faraó het volk van God niet wilde laten trekken. De Egyptische plagen immers, die vele malen door andere werden afgewisseld en verscherpt, herhalen zich allerwegen waar men zich tegen de Heere stelt, en de loop van Zijn Woord en het eeuwige Evangelie wil tegengaan. Waar de waarachtige Jezus tegenstanders vindt, daar moeten deze tegenstanders van tijd tot tijd gewaar worden in Wie zij gestoken hebben. Maar omdat de Heere Zijn gehele Raad tot een zaak van geloof en niet van aanschouwen heeft gemaakt, daarom laat Hij het bij Zijn oordelen wel eens zo voorkomen dat, naar het uiterlijk aanzien, enerlei de vrome en de goddeloze overkomt. Hoewel men, als men er acht op wilde slaan, de wonderen van Zijn hand daarin wel zou kunnen zien. Immers niemand van ons moet zich voor de Heere verheffen of er een bijgelovige grond van maken, wanneer de plagen die de Heere bij tijden uitgiet, niet hemzelf of deze of die treffen. Nee, wij behoren allen Gods barmhartigheid en de hoop op Zijn onverdiende goedheid tot grond van onze eeuwige redding te maken. Ook op deze grond behoren we tot Hem te bidden: *'Ga niet in het gericht met Uw knecht; want niemand, die leeft, zal voor Uw aangezicht rechtvaardig zijn.'* (Psalm 143 : 2)

Welgelukzalig de mens die voortdurend vreest en bij wie het gezicht van Gods oordelen een rilling door de leden doet gaat. Hij moet zich daarbij niet aftobben om alles te doorgronden, maar tot zichzelf inkeren, naar boven zien en zoeken naar een woord van vertroosting waaraan hij zich te midden van de oordelen kan vasthouden. Zo zal hij, wat er ook moge gebeuren, altijd goede moed behouden.

1) De preek van die vorige zondag ging over Joh. 1 : 29. *'Zie het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt!'*